

Spørgsmaal, havde jeg vundet den Overbevisning, at den meget tvivlsomme Nytte af den Foranstaltning at forsyne de paagældende søgaaende Lægtene med Sejl maatte regnes at staa i afgjort Misforhold til den Udgift, som denne Foranstaltning vilde paaføre, og den Gene, den ogsaa kan paaføre de paagældende Lægtene. De af mig saaledes fremførte Betragtninger er i øvrigt i væsentlig Overensstemmelse med de Betragtninger, der ogsaa kom til Orde fra Højregruppens Ordfører, det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Tvede). I Overensstemmelse hermed har det indenfor Udvalget været under Overvejelse at stille et Ændringsforslag til § 2, der gik ud paa at præcisere de her ommeldte Krav til kun at omfatte de nys nævnte Hjælpeidler: Kompas, Oversejlingskort, Lod med Line samt Lineal. Imidlertid har det maattet erkendes, at en saadan Udfærdigelse af detaillerede Bestemmelser vedrørende de paagældende Forskrifter maatte siges i nogen Maade at bryde Lovforslagets Princip og at drage stærkere, mere bestemt afstukne Grænser for den højtærede Ministers Handfrihed end i og for sig nødvendigt og hensigtsmæssigt. Man har saa holdt sig for Øje, at ved Sagens første Behandling udtalte den højtærede Minister angaaende Spørgsmaalet om de her omtalte Hjælpejler for Lægtene følgende: „Ministeriet foretager sig ikke noget, uden at Fællesrepræsentationen faar Meddelelse derom, og dens Mening i saa Henseende indhentes, og uden at Ministeriet vel at mærke naturligvis ogsaa retter sig derefter“. Man opfatter dette som en Tilkendegivelse af, at et bestemt Krav om de større søgaaende Lægteres Forsyning med Sejl under de Omstændigheder ikke vil blive rejst, medmindre det kan ske i Samstemning med Skibsfartens Fællesrepræsentation, og ud fra denne Betragtning har saa den paagældende Side af Udvalget akkviesceret ved Lovforslagets Affattelse og er afstaaet fra at stille noget særligt hertil sigtende Ændringsforslag.

Der er, som ærede Medlemmer vil se, under Løbenummer 3 stillet et Ændringsforslag til den her ommeldte § 2. Men dette Ændringsforslag vedrører slet ikke det her fremdragne Punkt, det er udelukkende et Ændringsforslag af redaktionel Art. Noget tilsvarende gælder om de under Løbenumrene 1 og 2 opførte Ændringsforslag; ogsaa disse er af ren redaktionel og tydeliggørende Art. — Tilbage er saa Ændringsforslaget under Løbenummer 4, som indeholder en Realitet, men en Rea-

litet af overmaade beskeden Dimension. Ændringsforslaget gaar nemlig ud paa at søge imødekommet et af Dansk Sejlskibsrederiforening for Udvalget forebragt Ønske, gaaende ud paa, at Mindsteafgiften for Besigtigelse af Skibe, som nu gælder for Skibe op til 80 Tons, fremtidig maa komme til at gælde for Skibe op til 100 Tons. Realiteten i Ændringsforslaget er altsaa den, at Skibe paa mellem 80 og 100 Tons, for hvilke Tilsynsafgiften hidtil har været 5 Kr., fremtidig skal kunne besigtiges med en Afgift af 2 Kr. Dette Ønske har Udvalget været enig om at imødekomme, ogsaa ud fra den Betragtning, at Sejlskibsfarten i vore Dage formentlig virker under Konkurrenceforhold, der gør det naturligt, at der fra Lovgivningsmagtens Side ydes den velvillig Støtte.

Jeg mener hermed at have gjort Rede for de Betragtninger, som Udvalgsbehandlingen af det foreliggende Lovforslag naturligt giver Anledning til. Jeg skal følgende indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg sluttelig skal have den Ære paa samtlige Udvalgsmedlemmers Vegne at anbefale ærede Medlemmer at slutte sig til de stillede 4 Ændringsforslag.

Harald Jensen: Det Spørgsmaal, der har været det mest debatterede i Udvalget, er Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Lægtene skulde føre Hjælpejler eller ej, og som den ærede Ordfører udviklede, har Meningerne indenfor Fællesrepræsentationen for Skibsfart været noget delte paa dette Omraade. Der har været et Mindretal for, at disse Lægtene skulde føre Sejl, og et Flertal imod det. Saaledes som det har formet sig i Udvalget, har der været fremsat et Ændringsforslag, der vilde give Flertallet Ret, men man har dog frafaldet det og har indskrænket sig til i Betænkningen at sige, at Ministeren ikke skulde tage nogen Bestemmelse derom uden i Samstemning med Fællesrepræsentationen for Dansk Skibsfart. Jeg ved nu egentlig ikke, hvorfor vi skulde have blandet os i den Sag. Det forekommer mig ganske naturligt, at det overlades til Ministeren til givne Tid at sige, hvorledes dette Forhold skal ordnes, Jeg har ikke villet sætte mig imod, at Udvalget indsatte denne Ytring i Betænkningen, men jeg skal dog sige, at jeg ikke fuldt samstemmer med den. Stillingen er i Virkeligheden den, at det er ligesom at hemme Ministeren i hans Handfrihed at give ham et Paabud om at rette sig efter Fællesrepræsentationens Flertal, nuværende Flertal, for man ved jo ikke,